

Glasbena šola Škofja Loka 1949–1999

Ob jubileju

Jubilej, ki ga je v letu 1999 praznovala Glasbena šola Škofja Loka, je bil pomemben dogodek in hkrati priložnost, da predstavimo njene najpomembnejše dosežke in njeno vpetost v družbeno, predvsem kulturno življenje na Škofjeloškem. Pri tem mislim tako na ožje območje Škofje Loke kot na Poljansko dolino z Žirni in Selško dolino.

Leto ustanovitve šole ni bilo nekakšen mejnik tega dogajanja. Ustanovitev šole je bila smiselno nadaljevanje bogate in raznovrstne glasbene dejavnosti na Škofjeloškem v minulih desetletjih in stoletjih ter izpolnitev želja po organiziranem in strokovnem izobraževanju glasbenih talentov. To nam potrjujejo zidne slike pojočih angelov s takratnimi glasbili, glasbene spremljave gledaliških uprizoritev, posamezniki in številne skupine ljudskih godcev, še zlasti pa posvetni in cerkveni pevski zbori. Tradicijo so ustvarjali tudi glasbeniki – skladatelji, ki so delovali tudi zunaj tega okolja.

Pri splošnem glasbenem prosvetljevanju moram omeniti vzgojo, ki so jo bila deležna dekleta v uršulinskem samostanu in ki so jo svojim učencem dali požrtvovalni učitelji v Centru slepih v Škofji Loki.

Prvim letom delovanja šole so dajali tehten prispevek glasbeniki vojaškega orkestra garnizije v Škofji Loki. Bili so učitelji, člani instrumentalnih skupin in dirigenti.

Vse to ter ugodnejše družbene razmere in višja duhovna ozaveščenost ljudi so pred 50 leti v Škofji Loki vzpodbudili ustanovitev glasbene vzgojnoizobraževalne ustanove. Bila je otrok svojega časa: primanjkovalo je pedagogov in tudi gmotne možnosti za njeno delovanje so bile dokaj borne. Kljub temu pa je bilo veliko iskrenega in pristnega glasbenega entuziazma ter želje po kulturnem delovanju. Z vso spoštljivostjo se spominjamo imenitnih posameznikov in glasbenih skupin ter generacij glasbenih navdušencev, ki so sooblikovali glasbeno in kulturno podobo naših krajev.

In tako lahko vseh minulih petdeset let spremljamo njen razvoj, uspehe in tudi neuspehe, njeno naravno vraščeno v ožji in širši kulturni prostor. Širili in bogatili so se učnovzgojni programi ter oblike dela. Glasbeno izobraževanje smo prenesli tudi v kraje zunaj Škofje Loke. Še večji razmah teh prizadevanj pa so zavirale materialne in prostorske, predvsem pa kadrovske možnosti.

Himna Glasbene šole Škofja Loka

Želim, da bi šola s svojo dejavnostjo tudi v prihodnje uspešno izpolnjevala svoje poslanstvo: omogočala izpolnitev želje po ukvarjanju z glasbo vsem, ki to resnično čutijo v sebi. To pomeni tudi povečevanje vpisa in bolj enakomerno razpršenost po celotnem škofjeloškem območju. Glasbena šola želi biti tudi v prihodnje eden od sooblikovalcev njegovega kulturnega življenja.

Vsa ta prizadevanja in delovanje šole v minulih petih desetletjih smo popisali v Zborniku, ki sta ga vsebinsko oblikovala urednika in avtorja besedil dr. Franc Križnar (glavni) in Valentin Bogataj (odgovorni) s sodelavci. Zbornik je oblikovala Beta Poljanšek-Koman. Kljub pičlemu arhivskemu gradivu prvih desetletij delovanja šole smo skušali poiskati in ohraniti pred pozabo najpomembnejše mejnike njenega delovanja.

Na osrednji prireditvi v počastitev jubileja šole, novembra 1999, je kot uvodna pesem prvič zazvenela skladba *Naša šola glashena*. Na pobudo ravnatelja šole je besedilo zanjo napisala pesnica *Neža Maurer*, uglasbil pa jo je skladatelj in učitelj klavirja na škofjeloški glasbeni šoli, *Peter Kopač*.

S ciklusom posebnih glasbenih in drugih prireditev, ki so potekale vse šolsko leto 1999/2000, smo želeli poudariti raznovrstnost našega delovanja ter odprtost v ožje in širše okolje.

Uvod

1949–1999

Prva (nižja) glasbena šola je bila v Škofji Loki ustanovljena *1. septembra 1949* z ustanovitvenim aktom takratnega mestnega ljudskega odbora Škofja Loka. Pobuda za to je bila dana od zunaj, njen pobudnik, znani slovenski glasbenik Milko Škoberne, takrat ravnatelj glasbene šole v Senovem, pa je nato namesto vodenja glasbene šole v Škofji Loki prevzel mesto dirigenta komornega zbora Radia Ljubljana. Tako je za

Ponosni smo na posebno nadarjene učence, ki so nadaljevali glasbeno šolanje in so dandanes ugledni skladatelji, instrumentalisti, pevci, glasbeni pedagogi in drugo. Veselimo se njihovih številnih imenitnih dosežkov na glasbenih tekmovanjih. Svoje znanje so dokazovali na radijskih in televizijskih snemanjih, na srečanjih z drugimi glasbenimi šolami in tudi v tujini. Najpogosteje in najraje pa so nastopali na prireditvah v domačih krajih in s tem bogatili tamkajšnje kulturno življenje.

Vsa ta izjemna pedagoška in umetniška prizadevanja prejšnjih generacij učencev in učiteljev so bila in so velika vzpodbuda in zaveza za zdajšnje in prihodnje delo vseh, ki nadaljujemo njihovo delo in bomo to počeli še naprej.

ravnateljja v Škofjo Loko povabil svojega senovskega glasbenega kolega *Franja Zorka*. Tudi njega je občina potrdila hkrati z ustanovitvenim aktom in šola je začela delovati. Od skupaj 8+ po večini odraslih učencev so poučevali klavir in harmoniko, prve šolske prostore pa so imeli v Kapucinskem samostanu, uporabljali pa so tudi nekaj prostorov Sindikalnega kulturno-umetniškega društva (SKUD) »Tone Šifrer« v društvenem domu na Spodnjem trgu in en prostor v stavbi na Mestnem trgu. Pozneje so šoli dodelili še večji prostor na Mestnem trgu. Poleg ravnateljja Franja Zorka, ki je učil tudi violino in klavir, je na šoli poučevalo še šest pedagogov, in sicer: flauto, klarinet, solopetje in nauk o glasbi. Že od začetka je na šoli deloval orkester, ki je imel vaje in nastope v SKUD »Tone Šifrer«. Ker so bile tedanje državne glasbene šole usmerjene predvsem v pouk klasičnih instrumentov in nauk o glasbi za mladino (učenci in dijaki), so pri SKUD v Škofji Loki ustanovili še glasbeno šolo in v njej ohranili tudi poučevanje ljudskih instrumentov (harmonika, kitara, citre, kljunasta flavta idr.). Tako sta bili v Škofji Loki od leta 1950 naprej kar dve glasbeni šoli. Gotovo je bilo to tedaj velika izjema. Šolo je še naprej vodil Franjo Zorko. Po letu 1950, ko sta se v skladu z reorganizacijo glasbenega šolstva obe šoli razdelili, so v »državni« lahko sprejeli več učencev za pouk t. i. »klasičnih« glasbenih instrumentov in solopetja.

Franjo Zorko

Glasbena šola Škofja Loka od leta 1975 deluje v Puštalskem gradu

Po štirih letih, v šolskem letu 1952/53, je Franjo Zorko Škofjo Loko zapustil. Zaradi nerešenega stanovanjskega vprašanja je sprejel delovno mesto učitelja na srednji glasbeni šoli v Kotorju v Črni gori. Ob njegovem odhodu je bilo v glasbeni šoli, ki jo je vodil, 11 učiteljev in 115 učencev, na glasbeni šoli SKUD »Tone Šifrer« pa trije učitelji in 50 učencev, skupaj torej 165 učencev. Na »državni« glasbeni šoli so poučevali klavir, violino (in druga godala), flavto, klarinet, trobento (druga pihala, trobila in tolkala), solopetje ter skupinske predmete: teorijo/nauk o glasbi/solfeggio, komorne ansamble in dva orkestra, estetsko vzgojo ter glasbeno zgodovino, skupaj torej 14 različnih inštrumentov s petjem in 12 skupin za glasbeno-teoretično in estetsko vzgojo. Na položaju ravnatelja šole je Zorka nadomestil *Edvard Lipovšek* (1953/54; še enkrat v šolskem letu 1960/61). Poleg vodenja šole je poučeval še violino in trobila ter

Edvard Lipovšek

vodil orkester. Med novimi stalnimi in honorarnimi učitelji so pridobili še pedagoge za flavto in violončelo. Število učencev se je z začetnih 84 in 120 zmanjšalo na približno 50. Prvih pet učencev pa je že nadaljevalo poklicno glasbeno šolanje v Ljubljani. V tem šolskem letu se je glasbena šola preselila v nove prostore v Osnovni šoli Škofja Loka. Šola je imela spet samo dve učilnici in pisarno, tako da je pouk potekal tudi v tem prostoru. Iz tega obdobja je posebnost Pravilnik ljudskoprosvetne glasbene šole KUD »Tone Šifrer« v Škofji Loki, ki v vsega 26 členih določa: opredelitev, namen, ustanavljanje, vzdrževanje, vodstvo, upravitelja, šolske obrazce, upravni odbor, učitelje, predmetnik in učni načrt, učence, izpite–spričevala–ocene, strokovni nadzor, glasbenoprosvetne tečaje in sklepne določbe (Prosvetni list, 1953–54). Leta 1953 je v Škofji Loki deloval še orkester JLA pod vodstvom kapetana Ljubomira Miočevića. V teh letih je med glasbeno-gledališkimi predstavami zaslediti tudi baletne (plesne) vložke. Leta 1956 je v mestu deloval še plesni orkester, ki ga je vodil Rajko Lončina. V zvezi s tem velja omeniti še Loški kvartet ter različne vokalne in inštrumentalne soliste.

Že po prvih petih letih delovanja glasbene šole v Škofji Loki eden izmed gledaliških kronistov ugotavlja (leta 1954), da »... ni bilo na loškem odru operete ... ker ni bilo neamaterskih mišljenj med muzikanti, češ, igralci dobijo zadoščenje, če se lahko postavijo na odru, mi pa se ne bomo zastonj mučili pod odrom ...« (Krek, 1954).

Glasbeno delo v okviru KUD »Tone Šifrer« je živelo še dvanajst let po njegovi ustanovitvi (1957). Pod tem imenom (/S/KUD »Tone Šifrer«) je društvo delovalo še do konca sezone 1956/57, v začetku nove sezone (1957/58) pa se je preimenovalo v Delavsko prosvetno društvo »Svoboda«. Takrat je vodstvo glasbene šole društva prevzel *Valentin Pirc*. Poleg gledališke sekcije so v okviru DPD »Svoboda« delovali še knjižnica, godba na pihala in orkester, likovna in folklorna sekcija z bifejem, glasbena šola, pevski zbor, lutkovna sekcija in Škofjeloški prosvetni list.

Za godbo na pihala in orkester je bilo značilno, da sta *«oba imela nekakšen skupen začetek v kvartetu (Moič, Osolnik, Štajer, Sever), ki je nastopil na prvi kulturni prireditvi leta 1945. Pozneje je tov. Edvard Lipovšek sestavil orkester, ki je igral na akademijah in pri dveh operetah. Oskar Škulj pa je dvignil godbo na pihala na predvojni nivo. Kupili so ji nekaj instrumentov in obleke in tako je godba postala reprezentančni sodelavec na vseh večjih prireditvah. Glasbena šola pa je že od leta 1953 skrbela za glasbeno vzgojo amaterjev kot posebna glasbena šola kulturnega društva. Vodil jo je vsa leta tov. Miško Gal. Letno ima okrog 20 učencev, ki jih učijo trije učitelji. Nekateri pridni učenci, posebno harmonikarji, so letos zaključili že peti letnik.»* V zvezi s pevskim zborom so menili, *«... da ima perška kultura v Loki bogato tradicijo, kljub temu pa s petjem v kulturnem društvu nikdar niso prišli na zeleno vejo. Po začetnem zagonu (obstajal je močan moški perški zbor pod dirigentom Antonom Osolnikom) je vse razpadlo. Ustanovili so mešani zbor, ki ga je vodil prof. France Demšar, a ta se je v zadnjih letih skrčil na ženski zbor pod vodstvom prof. Janka Jociča. Obenem pa obstaja moški perški zbor v Puštalu, v katerem sodelujejo vsi znani loški pevci.»* Da pa možnosti delovanja v Škofji Loki le niso bile ves čas dobre, dokazuje tudi ugotovitev, da med drugim še zdaleč nimajo *«lepe pevske sobe»* (Krek, 1957).

V naslednjih letih (1958–72) se je kulturnoprosvetno življenje v Škofji Loki v okviru Kulturno-umetniškega društva *«Tone Šifrer»* (ustanovljeno 21. septembra 1945, od leta 1958 naprej pa Delavsko-prosvedno društvo *«Svoboda»*) vedno bolj profesionaliziralo. Tako je postala poklicna ustanova knjižnica (1959), v okviru DPD *«Svoboda»* pa so ostali še lutkovna in folklorna sekcija, klubska-izobraževalna sekcija in seveda najpomembnejša gledališka sekcija – Loško gledališče. *«Godba na pihala se je po letu 1958 vse bolj krepila. V vseh nadaljnjih letih jo je vodil Ivo Gulič. Prirejala je samostojne koncerte, sodelovala je na proslavah, poleti pa v sodelovanju s Turističnim društvom prirejala promenadne koncerte (1964, 1965). Po letu 1963 se je priključila glasbeni šoli. 1970 pa se je osamosvojila kot samostojno društvo. Orkester je vodil najprej Hugo Veber in sodeloval pri nekaterih dramskih uprizoritvah, potem pa se je združil v orkester glasbene šole. Pri nadaljnjih uprizoritvah operet ga je vodil najprej Ivo Gulič, nato pa Oskar Škulj, vendar je imel premalo domačih glasbenikov, sodelovanje poklicnih pa je bilo predrago, zato je po letu 1968 nastopal samo še na nekaterih proslavah in na letnih produkcijah glasbene šole. Še v sezoni 1958/59 sta delovala v Loki dva perška zbora, moški zbor je organizacijsko vodil Ivan Kusterle, ženskega pa Janko Jocič. Ob zadnjih vajah za revijo perških zborov leta 1960 pa se je zbor razšel, kmalu nato pa je prenebal z delom še ženski perški zbor; tako Škofja Loka že dvajset let nima svojega perškega zbora, bilo je več poskusov, da bi zbor obnovili, posebno ob uprizorjanju operet, pa so vsi propadli. V letu 1971/72 je imel vaje kot samostojno telo Akademski perški zbor loških študentov. Nekateri loški pevci pa sodelujejo v uspešnem perškem zboru KUD Ivan Cankar v Virmašah, ki ga vodi prof. France Demšar. Zbor je sodeloval skoraj na vseh pomembnejših prireditvah v Škofji Loki. V okviru sindikalne podružnice Jelovice je bil leta 1969 ustanovljen oktet Jelovica, ki uspešno nastopa na raznih prireditvah. Društvo KUD *«Ivan Cankar»* pri Sv. Dubu vzdržuje moški perški zbor. V Retečah pa deluje KUD *«Janko Kermelj»* z znano tamburaško sekcijo. Že vsa leta jo vodi Franc Rant. V Poljanski dolini, v Gorenji vasi pa*

v okviru KUD «Ivan Regen» samo Gorenjeveraški oktet. V Žireh je zamrlo DPD «Svoboda», pri Alpini pa delujeta mešani perski zbor in pihalni orkester. leta 1970 pa je bil ustanovljen še Moški perski zbor podjetij Žiri. Ob koncu naj omenim, da vse kulturno-prosvetno delo v Škofji Loki, koncertno in gledališko bromi že vsa leta po vojni preskromna dvorana in oder na Spodnjem trgu. Vse akcije, da bi Loka dobila vsaj eno novo stavbo za kulturne dejavnosti po vojni /so/ padle v vodo. Velika škoda je, da tudi jubilejno leto 1973 ne bo prineslo kulturnim dejavnostim Škofje Loke nobene prostorske rešitve, zato lahko računamo s še večjo stagnacijo kulturno-prosvetnega dela, namesto, da bi pravi tisočletnica vzbudila zopet k življenju tudi tisto, kar je po letu 1965 že zamrlo (Krek, 1973). Na Godešiču je v tem obdobju deloval še KUD «Brata Križnar» in uprizarjal predvsem gledališke predstave (ljudske igre), prirejali pa so tudi gostovanja zborov, ansamblov in lutkovnih iger.

Oskar Škulj

Po upokojitvi Edvarda Lipovška je v šolskem letu 1961/62 (1. januarja 1962) prevzel mesto ravnatelja glasbene šole v Škofji Loki Oskar Škulj. Z združitvijo obeh glasbenih šol se je število učencev povečalo na 109 do 216. Zaradi vedno večjih želja po osnovnem glasbenem šolanju sta bila ustanovljena prva dislocirana oddelka v Selcih in na Trati, k šoli pa je bil priključen tudi oddelek na osnovni šoli v Železnikih. Šola je tedaj delovala v nekdanji gostilni «Pri Fojkarju» (zdaj Kapucinski trg 15). Ker prostori niso bili ustrezni, se je šola leta 1966 preselila v Dom Zveze borcev (zdaj Kidričeva 1) in v njem dobila štiri prostore. V okviru šole so tedaj delovali kar trije orkestri (godalni, simfonični in harmonikarski), poleg tega pa še godalni kvartet, ženski vokalni kvartet, moški oktet in pihalni orkester. Tudi v oddelku v Selcih so delovali pihalni orkester ter pihalni in trobilni kvartet, v Železnikih pa harmonikarski orkester in kitarski ansambel. V tem obdobju je šola sodelovala s SKUD «Tone Šifrer» oziroma DPD «Svoboda» pri izvedbi nekaj operet: Janka Gregorca Melodije srca, Radovana Gobca Planinska roža in Franza Schuberta Pri treh mladenkah. Postavitve sta v okviru loškega amaterskega gledališča pripravila režiser Jože Audič in dirigent Oskar Škulj. Tedaj je bila izvedena tudi kantata Sreča umreti je za svoj narod Tomaža Habeta. Kar deset učencev glasbene šole je nadaljevalo glasbeno šolanje v Ljubljani.

Leta 1972 se je Oskar Škulj upokojil, za eno leto pa delo ravnatelja kot vršilec dolžnosti prevzel Blagoje Ilič (1972/73). Učil je trobila, harmoniko in nauk o glashi.

Po upokojitvi Edvarda Lipovška je v šolskem letu 1961/62 (1. januarja 1962) prevzel mesto ravnatelja glasbene šole v Škofji Loki Oskar Škulj. Z združitvijo obeh glasbenih šol se je število učencev povečalo na 109 do 216. Zaradi vedno večjih želja po osnovnem glasbenem šolanju sta bila ustanovljena prva dislocirana oddelka v Selcih in na Trati, k šoli pa je bil priključen tudi oddelek na osnovni šoli v Železnikih. Šola je tedaj delovala v nekdanji gostilni «Pri Fojkarju» (zdaj Kapucinski trg 15). Ker prostori niso bili ustrezni, se je šola leta 1966 preselila v Dom Zveze borcev (zdaj Kidričeva 1) in v njem dobila štiri prostore. V okviru šole so tedaj delovali kar trije orkestri (godalni, simfonični in harmonikarski), poleg tega pa še godalni kvartet, ženski vokalni kvartet, moški oktet in pihalni orkester. Tudi v oddelku v Selcih so delovali pihalni orkester ter pihalni in trobilni kvartet, v Železnikih pa harmonikarski orkester in kitarski ansambel. V tem obdobju je šola sodelovala s SKUD «Tone Šifrer» oziroma DPD «Svoboda» pri izvedbi nekaj operet: Janka Gregorca Melodije srca, Radovana Gobca Planinska roža in Franza Schuberta Pri treh mladenkah. Postavitve sta v okviru loškega amaterskega gledališča pripravila režiser Jože Audič in dirigent Oskar Škulj. Tedaj je bila izvedena tudi kantata Sreča umreti je za svoj narod Tomaža Habeta. Kar deset učencev glasbene šole je nadaljevalo glasbeno šolanje v Ljubljani.

Blagoje Ilič

V šolskem letu 1973/74 je mesto ravnatelja prevzel *Anton Kvaternik*. V tem obdobju se je število učencev spet nekoliko zmanjšalo, a se je proti koncu njegovega ravnateljevanja spet povečalo. Največji dosežek tega časa je preselitev šole iz Doma Zveze borcev v Puštalski grad (zdaj Puštal 21). Nove šolske prostore so slovesno odprli 19. decembra 1975. V šolskem letu 1976/77 se je Glasbeni šoli Škofja Loka priključil še oddelek v Žireh. Povečalo se

Anton Kvaternik

je število nastopov učencev in učiteljev tako na šoli kot zunaj nje, večkrat so snemali za RTV Ljubljana/Slovenija, se udeležili srečanj glasbenih šol Gorenjske itd.

Marija Schulz

V šolskem letu 1977/78 je vodstvo šole prevzela *Marija Schulz*. V njenem času se je število učencev povečalo na 223. Na novo je bil ustanovljen dislocirani oddelek v Gorenji vasi v Poljanski dolini, imeli pa so še oddelka v Železnikih in Žireh. Na novo je zaživel oddelek za predšolsko glasbeno vzgojo (mala glasbena šola, pripravnica, zbor »Ciciban«; tega je nekaj čas vodil Janez Kuhar). Leta 1981 so se štirje učenci glasbene šole prvič udeležili (takratnega)

republiškega tekmovanja učencev in študentov glasbe (v Mariboru). Prvonagrajenka, flautistka Polona Brvar, se je prvič udeležila tudi (takratnega podobnega) zveznega tekmovanja v Sarajevu. Tudi v tem obdobju je bila posebna skrb namenjena nadaljnjemu glasbenemu šolanju najbolj nadarjenih učencev Glasbene šole Škofja Loka.

Oddelek Glasbene šole v Gorenji vasi deluje v osnovni šoli

Ivan Gorenšek

povečuje, širi pa se tudi predmetnik. Učitelji s svojimi učenci vsako leto pripravijo do 100 nastopov. Pod streho Glasbene šole Škofja Loka že več kot deset let (v organizaciji Ljudske univerze Škofja Loka) pripravljajo poletno glasbeno šolo z naslovom Glasbena Loka. Na domačih in mednarodnih glasbenih tekmovanjih so učenci in učitelji dosegli številne pomembne uspehe. Iz leta v leto se povečuje število tistih učencev glasbene šole, ki se pozneje poklicno usmerijo v glasbo. Nekateri med njimi, ki so končali glasbeno šolanje na visoki stopnji, že poučujejo na šoli. Z rednimi gradbenimi in vzdrževalnimi deli v Puštalskem gradu se nenehno povečuje število učilnic in drugih prostorov, poleg tega pa se izboljšujejo tudi delovne razmere za umetniško in pedagoško delo. Kljub temu mesto samo še vedno nima koncertne dvorane.

Šola je za svoje dosežke prejela več priznanj, npr. srebrni znak sindikata (1985) in veliko plaketo občine Škofja Loka (1987). Na podlagi pisnih virov je šola največje uspehe dosegla med letoma 1955–60, kvalitativno in kvantitativno rast pa znova dosega prav zadnji dve desetletji (po letu 1981).

«In sedaj še beseda o sedanjem, v zadnjih letih močno pomlajenem kolektivu. Z veliko volje in s strokovno podkovanostjo je ta kolektiv odločen kakovostno nadaljevati bogato tradicijo preteklih let. Ne samo nadaljevati, ampak jo še izboljševati, poglobljati in širiti. Želimo, da bi bila glasbena šola res naša, loška, da bi jo čutili in imeli vsi za naraven in nepogrešljiv člen pri dubornem oblikovanju naših ljudi. Zato pričakujemo razumevanje pri naših težnjah za njen nadaljnji razvoj in za zagotavljanje primernih gmotnih in prostorskih pogojev» (Bogataj, 20. december 1989).

8. januarja 1979 so prvič odprli vrata obnovljene kapele Puštalskega gradu, te tako pomembne umetniške in pedagoške «valilnice» škofjeloškega koncertnega življenja, pod naslovom «Loški umetniški utrip», Ob pomoči tedanjega umetniškega vodje in direktorja Slovenske filharmonije v Ljubljani, loškega rojaka Marijana Gabrijelčiča, je ravnateljici Mariji Schulz uspelo kupiti in obnoviti kvaliteten koncertni klavir Steinway.

Po letu dni kadrovskih zadreg, ko sta po odhodu Marije Schulz šolo nekaj manj kot dve leti (od 1. septembra 1981 do 30. novembra 1982) vodila vršilec dolžnosti ravnatelja Ivan Gorenšek in zunanji sodelavec Slobodan Poljanšek, je 1. decembra 1982 vodstvo šole prevzel Valentin Bogataj, ki je še danes na njenem čelu. Število učencev se odlej nenehno

Valentin Bogataj

O glasbenem šolstvu v Žireh

Glasbena kultura in umetnost sta v Žireh obstajali že veliko prej, kot je bila ustanovljena sprva samostojna (nižja) glasbena šola oziroma zdajšnji dislocirani oddelek Glasbene šole Škofja Loka. Vse od davnega leta 1900, ko se je tako na cerkvenem kot posvetnem področju pevska in druga glasbena dejavnost prvič vidneje razmahnila, so se z njo ukvarjali izključno na ljubiteljski ravni. Od oblikovanja prvega zbora in godbe je minilo kar nekaj časa, dokler ni leta 1912 v Žireh začel delovati »spiritus agens« vsega glasbenega v tem kraju. Anton Jobst, Čeprav je končal le Orglarsko šolo v Ljubljani, je bil tako rekoč prvi poklicni glasbenik na tem območju, razen krajših obdobjih pa je v Žireh ostal vse do svoje smrti leta 1981. Čeprav le kratek čas, od aprila 1949 do Jobstove upokojitve marca 1950, je v Žireh samostojno delovala (nižja) glasbena šola. Anton Jobst pa je v njej poklicno deloval kot učitelj in vršilec dolžnosti ravnatelja (Križnar, 1990: 33–34). Njeno neposredno nadaljevanje je bila ustanovitev dislociranega oddelka škofjeloške glasbene šole leta 1975, ta pa deluje tudi v zdaj samostojni občini Žiri.

Bogato žirovsko glasbeno preteklost ter vztrajanje številnih ljubiteljev tako na instrumentalnem kot na vokalnem področju, v cerkveni in posvetni glasbi, pa je prav gotovo zaznamoval, kot rečeno, Anton Jobst. Ne le kot pedagog, kajti deloval je tako v osnovni kot glasbeni šoli, ampak tudi kot organizator vsega glasbenega življenja v Žireh, je bil v tistih »hudih rdečih časih« razklan med posvetno in cerkveno glasbo. Kot šolan organist in pevovodja je zlasti na produkcijski ravni – v skladateljevanju, zapustil Žirovcem nesmrten opus. Ta v celoti brez dvoma presega lokalno raven in je vseslovenski. Jobstovo ime se je leta 1970 znova pojavilo na seznamu honorarno zaposlenih učiteljev žirovske glasbene šole (leta 1975 je bil »uradno« ustanovljen

Oddelek Glasbene šole v Žireh deluje v osnovni šoli

dislocirani oddelek Glasbene šole Škofja Loka). Celotno obdobje od leta 1949 do 1970 lahko sledimo različnim vlogam Antona Jobsta v delovanju tamkajšnje (nižje) glasbene šole, glede na to pa naj bi ta delovala kar od leta 1949 do 1975, ko je bil ustanovljen poseben dislocirani oddelek. Anton Jobst je bil učitelj klavirja, nauka o glasbi itd. Poleg Škofje Loke in Selške doline so bile prav »Jobstove Žiri« v tedaj še enotni občini Škofja Loka na glasbenem področju neke vrste »nadstandard« v okviru glasbenega šolstva. Prav glasbeno šolstvo je namreč nenehno ustvarjalo trdno vez med poklicnimi glasbenimi prizadevanji ter množičnim in kakovostnim ljubiteljsvom. Ker je bil Anton Jobst dejaven na vseh področjih glasbe, ni bilo kakšnih posebnih trenj niti med vokalno (zborovsko) in instrumentalno (godbeno) niti med posvetno (glasbena šola, šolstvo itd.) in cerkveno glasbeno dejavnostjo. Gre za res izjemno kakovostno glasbeno življenje v obdobju »Jobstovih let« v Žirih, saj je bilo za tisti čas značilno tudi sožitje, kakršno zdaj le s težavo najdemo celo v veliko bolj urbanih ter glasbeno in kulturno ozaveščenih okoljih. Tudi zaradi tega najdemo v Jobstovi zbirki nagrad, odličij in priznanj tako različna državna kot cerkvena. Prejel je tako najvišja občinska kot mednarodna cerkvena odlikovanja. Tudi zdajšnjih žirovskih glasbenih dosežkov ne bi bilo brez skoraj sto let trajajočih žirovskih glasbenih prizadevanj, sprva zunaj glasbene šole, pozneje pa v okviru profesionalno zastavljene glasbenega šolstva. Tukaj velja na prvem mestu omeniti tiste Žirovce, ki so že končali študij na Akademiji za glasbo v Ljubljani in drugod, ali tiste, ki na Akademiji za glasbo studirajo zdaj. Poleg teh naj omenimo še moški pevski zbor »Alpina«, mešani pevski zbor »Ablak«, pihalni orkester »Alpina« ter kvartet kljunastih flavt »Air«.

O glasbenem šolstvu v Selški dolini

Če govorimo o glasbenem šolstvu, imamo v mislih predvsem profesionalne glasbene ustanove, ki s svojim glasbeno-pedagoškim delom izobražujejo bodoče glasbenike, tako instrumentaliste kot pevce. V zvezi z njim pa pomislimo tudi na številne ljubiteljske glasbene dejavnosti, ki so po navadi amaterske, kljub temu pa imajo precejšnjo vlogo pri širši glasbeni razgledanosti. V sestavku bomo zato najprej na kratko predstavili prizadevanja, povezana z godbeništvom in zborovstvom na Selškem, ki jih lahko razumemo kot uvod in pripravo na začetek strokovnega glasbenega izobraževanja.

Tako kot drugod je bila glasba tudi na Selškem stalna spremljevalka človekovega življenja. Spremljala ga je ob vsakodnevnem delu, z glasbo se je veselil, se tolažil, glasba je bogatila njegova praznovanja in izražala njegovo vero. O tem nam pričajo številni zapisi ljudskih pesmi iz Železnikov in okoliških krajev. Petje, igranje in vsaj minimalno glasbeno izobraževanje je ves čas obstajalo na cerkvenih korih. V Železnikih je bil organist in zborovodja polnih 65 let učitelj in glasbenik Jožef Levičnik (1826–1909). Z veliko vnemo je učil cerkveni pevski zbor in zanj napisal tudi veliko skladb. Podobno vlogo je imel pozneje v Selcih Lojze Šmid.

Za začetek organiziranega glasbenega delovanja v Selcih lahko štejemo leto 1897, ko je bilo v tem kraju ustanovljeno Pevsko društvo Ratitovec. Predsednik in pevodnja je bil organist Jakob Uranič. Leta 1908 so ustanovili Katoliško prosvetno društvo. V okviru društva sta delovala pevski zbor in tamburaški orkester. Oba je od leta 1929 vodil organist Lojze Šmid, ki si je glasbeno izobrazbo pridobil na Orglarski šoli v Ljubljani.

*Oddeldek Glasbene šole
v Železnikih deluje v
osnovni šoli*

Leta 1911 je bila v okviru društva ustanovljena pihalna godba. Sprva jo je sestavljalo 15–20 godbenikov, njen prvi kapelnik je bil organist Anton Tevž. Potem je skrb zanjo prevzel Matija Megušar. Po letu 1950 je selški godbi pomagal tudi vojaški kapelnik Oskar Škulj. Godba je nastopala na vseh slovesnostih v domači dolini in drugod ter s krajšimi prekinitvami delovala do leta 1957.

V šolskem letu 1963/64 je »godbeništvo« v Selcih spet zaživelo. Kot poseben oddeldek glasbene šole v Škofji Loki je v kraju začel delovati oddeldek za pihala in trobila. Takratni ravnatelj Oskar Škulj je poučeval nauk o glasbi in klarinet. Ivo Gulić pa je skrbel za pouk trobil. Glasbena šola je delovala v prostorih Zadrúžnega doma, v mrzlih zimskih dneh pa večasih tudi pri »Mesarjevih«. Oddeldek je uspešno deloval in bogatil številne kulturne prireditve v Selški dolini. Kmalu je nastal pihalni orkester in več komornih instrumentalnih skupin, med katerimi je bil najpomembnejši kvartet trobil v sestavi Marjan Krajnik – trobenta, Janko Benedičič – trobenta, Polde Tušek – tenor, in Janez Gartner – bariton. Še posebno je navdušil občinstvo na prireditvi Pokaži kaj znaš, na kateri je 12. januarja 1967 prejel prvo nagrado.

Pedagoško glasbeno delo v Selcih je bilo v šolskem letu 1969/70, ko se je v oddelku izobraževalo 14 učencev, v pihalnem orkestru je bilo 18 članov, deloval pa je tudi kvartet pihal in kvartet trobil, žal, ustavljeno. Učenci so svojo glasbeno izobraževanje bodisi končali ali ga nadaljevali v matični glasbeni šoli v Škofji Loki in se pozneje pridružili loškemu pihalnemu orkestru.

V Selški dolini je pihalna godba spet zaživela leta 1979, ko je bil ustanovljen Pihalni orkester Alples. Kapelništvo in pedagoško delo je prevzel profesor na Akademiji za glasbo v Ljubljani in član Slovenske filharmonije, Dragiša Mišković. Od 40 prijavljenih otrok jih je avdicijo opravilo 25 in takoj začelo vaditi. Julija 1980 so prvič nastopili skupaj. Sodelovali so na različnih prireditvah v Železnikih in tudi drugod. Leta 1994 je vodstvo orkestra prevzel Damjan Tomažin, letos pa je pod njegovim vodstvom praznoval dvajsetletnico delovanja.

Samostojna glasbena šola je v Železnikih delovala samo v šolskem letu 1967/68. Ustanovljena je bila na pobudo takratnega ravnatelja osnovne šole, Marjana Missona, ki si je zelo prizadeval za glasbeno izobraževanje mladih. V šolski kroniki tako piše:

«Glasbeno šolo smo ustanovili predvsem za interesno dejavnost šolske mladine, da bi čimveč koristnega pridobila v mladosti.» Imela je tri oddelke: klavir – Joško Peternej, harmonika – Ladislav Leško, kitara – Monika Wolf. Učenci so jo začeli obiskovati novembra oziroma decembra, proti koncu leta pa so že nastopili samostojno ali v skupinski igri.

Od pomladi do jeseni leta 1968 je izpit opravilo 17 učencev klavirja, 18 učencev harmonike in 17 učencev kitare, skupaj torej 52 učencev.

Že leto pozneje pa je bilo samostojnosti konec. Glasbena šola v Železnikih se je pridružila glasbeni šoli v Škofji Loki. V naslednjem letu so tam poučevali: Ladislav Leško – harmonika, harmonikarski orkester, Aleksander Zagoršek – kitara, Oskar Škulj – klarinet, nauk o glasbi, Peregrin Capuder – klavir, Majda Gratzner – klavir, in Jože Menart – kitara. Vpisanih je bilo 53 učencev. Uspešno je deloval tudi 14-članski harmonikarski orkester pod vodstvom Ladislava Leška in 12-članski ansambel kitar.

Za »zlato dobo« *glasbenega šolstva v Selški dolini tako lahko označimo obdobje od leta 1967 do leta 1975. Dokaz za uspešno pedagoško delo glasbenih oddelkov v Selcih in Železnikih je bilo veliko število učencev, ki so svoje znanje pokazali na številnih samostojnih nastopih ali v različnih instrumentalnih skupinah.*

Po tem obdobju je pedagoško delo na glasbenem področju v tem kraju nekoliko zamrlo. Vodstvo šole se je ubadalo z velikimi kadrovskimi težavami, saj so bili skoraj vsi pedagogi vozači, zato so se zelo pogosto menjavali. Poleg omenjenih so v Železnikih doslej poučevali še naslednji pedagogi: Bojana Rener – nauk o glasbi, pripravnica, Milenko Arnejšek – harmonika, Irena Rupnik – klavir, nauk o glasbi, Janez Jocič – klavir, Benjamina Lukanec – harmonika, Jasna Kalan – klavir, Judita Čarman – klavir, harmonika, nauk o glasbi, Tatjana Rudel – klavir, Veronika Kamenšek – harmonika, nauk o glasbi, Tomislav Demšar – klavir, harmonika, nauk o glasbi, France Čufar – kljunasta flavta, kitara, nauk o glasbi, Janez Triler – harmonika, sintesizer, Ana Prevc – Megušar – klavir, nauk o glasbi, pripravnica, Maja Voje – klavir, nauk o glasbi, Slavko Tornič – trobila, Tone Habjan – trobenta, Damjan Tomažin – trobila.

Čeprav glasbeno šolstvo v Selški dolini ni bilo vedno na prav visoki ravni, iz teh krajev vendarle izvirajo nekateri dobri glasbeniki, ki so si začetno glasbeno izobrazbo pridobili v Železnikih oziroma v Škofji Loki in Ljubljani. To so predvsem: Janez Lotrič, operni in koncertni pevec, Anton Potočnik, pianist, organist in strokovnjak za gregorijanski koral, in France Čufar, ki je glasbeno šolanje nadaljeval na Srednji glasbeni in baletni šoli v Ljubljani, zdaj pa poučuje v oddelku v Železnikih. Poleg teh sta glasbeno šolanje nadaljevala tudi Ana Prevc, in sicer na oddelku za muzikologijo Filozofske fakultete v Ljubljani, ter Gašper Kačar, študent glasbene pedagogike na Pedagoški fakulteti v Mariboru.

Teh nekaj kratkih utrinkov končujemo z željo, da bi glasbeno šolstvo v Selški dolini spet doseglo in mogoče celo preseгло uspešno obdobje v 70-ih letih, tako po številu učencev kot po številu dobrih glasbenih pedagogov, ki bi bili pripravljeni poučevati v tej prijazni dolini, v kateri se prav gotovo skriva še veliko glasbenih talentov.

Učitelji v rednem delovnem razmerju 1949–1999

Ime in priimek	izobr.	poučeval	dist. odd.	leta pouč.
1. Milenko Arnejšek	VŠ	harmonika		1983–
2. Marija Ashamalla	VS	klavir		1993–
3. Draga Ažman	VS	flavta		1985–1993
4. Jelka B. Kovačič		klavir		1975–1978
5. Valentin Bogataj	VŠ	nauk o glasbi	Gorenja vas	1982–
6. Pija Brodnik	VS	petje		1995–1996
7. Peregrin Capuder	VS	klavir		1953–1974
8. Judita Čarman	SR	glasbena pripravnica, harmonika, klavir, NGL	Železniki	1983–1984
9. France Čufar		blokflavta, kitara	Železniki	1992–
10. Tomislav Demšar	ABS, AG	blokflavta, harmonika, kitara, klavir, NOG	Gorenja vas, Železniki, Žiri	1990–
11. Ivan Gorenšek	VS	violina		1981–1982
12. Pavla Grahek	VŠ	klavir, nauk o glasbi		1959–1962
13. Marija Grasselli	VS	flavta		1994–
14. Majda Gratzler	SS	klavir, violončelo, NGL		1964–1991
15. Blagoje Ilič		harmonika, trobila, NGL		1970–1973
16. Jasna Jan	VS	klavir		1997–
17. Dana Jarc	STU	solopetje, nauk o glasbi, pevska skupina		1962–1979
18. Marija Jemec		klavir, nauk o glasbi		1949–1953
19. Jasna Kalan	MAG	klavir, mala glasbena šola		1982–
20. Jože Klepac		solopetje, nauk o glasbi		1953–1955
21. Denis Kokalj	VŠ	kitara		1992–
22. Vida Kolar	VS	klavir, nauk o glasbi		1974–1976
23. Peter Kopač	VS	klavir, knjižnica		1980–
24. Anton Kvaternik		kontrabas		1975–1977
25. Edvard Lipovšek		trobenta, violina		1953–1962
26. Uroš Lovšin	SS	kitara		1977–
27. Jože Menart	VŠ	kitara, violina, NOG		1963–1992
28. Petar Milič	VS	klavir		1996–1997
29. Dušan Mlakar	SS	blokflavta, harmonika, kitara, klavir, klarinet, NGL	Gorenja vas, Žiri	1977–1994
30. Vera Mlejnik	VS	solopetje, otroški zbor, glasbena pripravnica		1979–
31. Jože Petermelj		klavir, nauk o glasbi	Železniki	1968–1969
32. Tomo Podnar		violina		1960–1962
33. Anton Potočnik	VS	klavir, nauk o glasbi		1976–1977
34. Ana Prevč-Megušar	VS	klavir, nauk o glasbi, pripravnica	Železniki	1994–1997
35. Božena Rebolj, s. Zofija		klavir, nauk o glasbi		1949–1955
36. Bojana Rener	VŠ	nauk o glasbi, pripravnica, mala glasbena šola		1977–1982
37. Tatjana Rudel	VŠ	klavir		1986–1996
38. Irena Rupnik	VS	glasbena pripravnica, klavir, nauk o glasbi, pevska skupina		1977–
39. Marjan Trček	VS	solopetje		1990–1991
40. Marija Voje	VS	klavir, nauk o glasbi, glasbena pripravnica, mala glasbena šola	Železniki	1995–
41. Monika Wolf		kitara	Železniki	1968–1969
42. Viktor Zadnik	VŠ	harmonika, nauk o glasbi		1975–1978
43. Franjo Zorko		klavir, violina		1949–1953

NGL = nauk o glasbi

Honorarno zaposleni učitelji 1949–1999

Ime in priimek	izobr.	poučeval	disl. odd.	leta pouč.
1. Marjan Andrašec	STU	harmonika, trobila, NGL		1973–1977
2. Breda Anžej	VS	klavir		1977–1978
3. Milenko Arnežšek	VŠ	harmonika	Železniki	1976–1982
4. Draga Ažman	VS	flavta		1977–1984
5. Borut Bogataj	SGBS	flavta	Žiri	1998–
6. Karmen Bonča		citre		1998–
7. Peregrin Capuder	VS	klavir		1979–1980
8. Judita Čarman	SR	klavir	Železniki	1985–1988
9. France Čufar		blokflavta, kitara, NOG	Železniki	1982–1991
10. Aljoša Defferi	VS	klarinet, saksofon		1988–
11. Tomislav Demšar	AB, AG	blokflavta, harmonika	Železniki	1988–1989
12. Ljuben Dimkarovski	VS	trobenta		1983–1985
13. Milena Dolenc	AB, PF	glasbena pripravnica		1998–
14. Magda Drnovšek	VŠ	blokflavta		1983–1985
15. Bojan Erjavec	VS	violina		1983–1989
16. Miro Erjavec		harmonika		1974–1975
17. Janez Fabijan		diatonična harmonika		1998–
18. Špela Ferle	PF	glasbena pripravnica		1998–
19. Suzana Furlan	VS	flavta		1993–1994
20. Miško Gal		klarinet		1953–1956
21. Janja Galičič		klavir		1982–1983
22. Ivan Gorenšek	VS	violina		1977–1982
23. Pavla Grahek	VŠ	glasbena pripravnica, NGL		1958–1959
24. Marija Grasselli	VS	flavta		1989–1990
25. Marija Gratzler	SS	klavir, violončelo	Železniki	1961–1965
26. Neža Gruden	AB, AG	rog		1998–
27. Ivo Gulič	SŠ	trobila		1961–1970
28. Anton Habjan		trobenta	Železniki	1998–
29. Sabira Hajdarevič	VS	klavir		1983–1984
30. Gorazd Jan	VS	klavir		1985–1986
31. Jasna Jan	VS	glasbena pripravnica, klavir		1988–1993
32. Vesna Jan	VS	blokflavta, flavta		1989–1992, 1998–
33. Dana Jarc	STU	solopetje, nauk o glasbi		1960–1961
34. Tatjana Jereb		harmonika		1977–1978
35. Anton Jobst		klavir	Žiri	1976–1977
36. Janez Jocič		klavir	Železniki	1983–1984
37. Janko Jocič		violina		1956–1957
38. Jasna Kalan	MAG	klavir		1964–1965, 1978–1981
39. Ivanka Kalanč	VS	violina		1991–1996
40. Veronika Kamenšek	VŠ	harmonika, nauk o glasbi	Železniki	1985–1998
41. Drago Kanduč	VŠ	trobila, nauk o glasbi	Žiri	1976–1977
42. Janez Kermelj		tamburice	Retče	1997–
43. Jože Kocjančič	VS	rog		1978–1983
44. Vida Kolar	VS	mala glasbena šola, NGL		1977–1978
45. Slavko Kovačič	VS	klarinet		1994–1995
46. Nuša Kregar	VŠ	klavir		1977–1983
47. Zdenka K. Marinič	MAG	violončelo		1995–
48. Franc Križnar	DR	rog		1975–1976

Ime in priimek	izobr.	poučeval	disl. odd.	leta pouč.
49. Anton Kvaternik		kontrabas		1973–1975
50. Marko Lednik	VS	klarinet, saksofon		1998–
51. Ladislav Leško		harmonika, kitara, trobenta		1962–1968
52. Majda Levec				1958–1959
53. Rudolf Loborec	VS	trobila, nauk o glasbi		1980–1982
54. Benjamina Lukanec	SS	harmonika	Železniki	1982–1983
55. Andreja Markun	VS	klavir	Železniki	1996–1997
56. Igor Marošević	VS	trobenta, pozavna		1983–1990
57. Ivo Matkovič	VŠ	violončelo		1952–1954
58. Jože Menart	VŠ	violina	Železniki	1961–1962
59. Dušan Mlakar	Gimn. mat.	klavir, harmonika, kitara, blokflavta, klarinet, NGL	Gorenja vas, Žiri	1995–1997
60. Miloš Mlejnik, st.		violončelo		1956–1961
61. Andreja Mohorič	SS	NGL, glasbena pripravnica		1986–1987
62. Katja Molk		violina		1959–1960
63. Franci More		harmonika	Žiri	1976–1977
64. Aleksander Müller	VS	blokflavta		1980–1982
65. Anton Novljan		klarinet		1973–1984
66. Janez Novosel		harmonika, trobila		1975–1976
67. Anton Osolnik		harmonika		1962–1971
68. Stanko Ovsenek		tolkala		1971–1973
69. Davor Pecman	VS	klarinet, saksofon		1985–
70. Božo Petrač	VS	violina		1988–1989
71. Lidija Pfeifer		klavir		1977–1978
72. Valentin Pirc		harmonika, nauk o glasbi		1957–1958, 1962–1970
73. Velimir Piskač	VS	trobenta		1985–1986
74. Alojz Podlogar		flavta		1962–1963
75. Irena Poljanšek	VŠ	klavir	Žiri	1987–1988
76. Stanko Praprotnik	VS	trobenta		1978–1979
77. Bojana Pravst		blokflavta		1977–1978
78. Ana Prevc-Megušar	VS	glasbena pripravnica,		1977–1980
79. Janez Ravnikar	VŠ	trobila		1976–1978
80. Ivan Rijavec	SS	flavta, klarinet	Žiri	1996–1999
81. Tatjana Rudel	VŠ	klavir	Železniki	
82. Anton Rupar	VŠ	blokflavta		1983–
83. Irena Rupnik	VS	klavir		1976–1977
84. Fikret Sabljic	VS	flavta		1993–1994
85. Jakob Sambolec	SS	harmonika	Železniki	1977–1983
86. Matjaž Sekne	VS	violina		1989–1990
87. Stanislav Selak	VS	klarinet, saksofon		1994–1995
88. Armin Sešek	VS	violina		1996–
89. Matjaž Slabe	VŠ	nauk o glasbi	Gorenja vas	1987–1992
90. Miro Strguljic	SS	harmonika		
91. Oskar Škulj	SS	klarinet, nauk o glasbi	Selca	1953–1957, 1960–1973
92. Damjan Tomažin	SR	bariton	Železniki	1998–
93. Slavko Tomič	VŠ	trobila	Železniki, Žiri	1996–
94. Anton Trček		pihala, trobila	Žiri	1976–1977
95. Janez Triler		harmonika	Železniki	1987–1988, 1994–1997

Ime in priimek	izobr.	poučeval	disl. odd.	leta pouč.
96. Dušan Vodišek	VŠ	violina		1982–1983
97. Marija Voje	VŠ	klavir, nauk o glasbi, mala glasbena šola	Železniki	1982–1983
98. Hugo Weber	SS	blokflavta, flavta		1953–1961
99. Aleksander Zagoršek	VŠ	harmonika, kitara	Železniki	1968–1969
100. Dionis Zajkov		violina		1962–1963
101. Mojca Zaplotnik	VŠ	blokflavta		1992–
102. Larisa Zurnič	VŠ	flavta		1993–1994
103. Viki Žakelj		trobenta	Žiri	1976–1977

Administrativno osebje

Ime in priimek	leta zaposlitve
Marica Šubic	1961
Francka Gaber	1962–1970
Tončka Djordjevič	1971
Marija Leben	1971–1974
Ana Štrekelj	1974–1975
Veronika Florjančič	1975–1977
Fani Korošec	1977
Marija Miklavčič	1978 – 1983
Metoda Jelenc	1983 –

Tehnično osebje

Ime in priimek	leta zaposlitve
Marija Dolenc	1961–1966
Ana Krmelj	1966–1975
Katarina Lukanc	1975–1982
Marija Ravnikar	1982–1994
Anica Nikler	1994–
Jože Gaber – hišnik	1992–1994
Janez Nikler – hišnik	1994–

Učenci, ki so nadaljevali izobraževanje na srednji, višji in visokih šolah 1949–1999

Ime in priimek	leto preh.	šola	učni predmet	dos. st. izobr.
1. Anton Rupar	1955	SGBS LJ	klarinet, fagot	I.
2. Marija Kocjančič	1956	SGBS LJ	klavir	II.
3. Janez Podnar	1958	SGBS LJ	klarinet	
4. Jasna Kalan	1960	SGBS LJ	klavir	III.
5. Miloš Mlejnik	1961	SGBS LJ	violončelo	III.
6. Aleksander Zagoršek	1963	PA LJ	glasbena vzgoja	I.
7. Vlado Stanek	1964	SGBS LJ	klarinet	II.
8. Marija Krek	1966	SGBS LJ	teoretski oddelek	
9. Andrej Kržišnik	1966	SGBS LJ	flavta	
10. Anton Potočnik	1966	SGBS LJ	klavir	II.
11. Ivan Stanek	1966	SGBS LJ	trobenta	
12. Valentin Bogataj	1967	PA LJ	glasbena vzgoja	I.
13. Janez Plantarič	1969	SGBS LJ	violina	
14. Branko Oman	1969	SGBS LJ	splošna smer	
15. Drago Ažman	1972	SGBS LJ	teoretski oddelek	I.
16. France Čufar	1973	SGBS LJ	solopetje	
17. Vera Štrekelj	1973	SGBS LJ	solopetje	II.
18. Janez Jocif	1974	SGBS LJ	klavir	
19. Judita Čarman	1975	SGBS LJ	teoret. pedagoški oddelek	absolv. muzikol.
20. Gorazd Jan	1978	SGBS LJ	teoret. pedagoški oddelek	II.
21. Veronika Kamenšek	1978	PA LJ	glasbena vzgoja	I.
22. Neli Habjan	1979	SGBS LJ	teoret. pedagoški oddelek	S
23. Marjeta Pučko	1979	SGBS LJ	flavta	
24. Polona Brvar	1982	SGBS LJ	flavta	I.
25. Irena Ravnikar	1982	PA MB	glasbena vzgoja	I.

Ime in priimek	leto preh.	šola	učni predmet	dos. st. izobr.
26. Polona Demšar	1983	SGBŠ LJ	teoret. pedagoški oddelek	S
27. Tomislav Demšar	1983	AG LJ	glasbena pedagogika	absolv. AG LJ
28. Matjaž Slabe	1983	PA LJ	glasbena vzgoja	I.
29. Mateja Bergelj	1984	SGBŠ LJ	klavir	
30. Jasna Jan	1984	SGBŠ LJ	klavir	II.
31. Vesna Jan	1984	SGBŠ LJ	flavta	III.
32. Patricija Mihelač	1984	SGBŠ LJ	flavta	III.
33. Andreja Mohorič	1984	PA LJ	glasbena vzgoja	I.
34. Boris Vodopivec	1985	AG LJ	glasbena pedagogika	II.
35. Alenka Zajec	1985	SGBŠ LJ	teoret. pedagoški oddelek	II.
36. Darja Azman	1986	SGBŠ LJ	klavir	
37. Borut Bogataj	1986	SGBŠ LJ	flavta	S
38. Larisa Zurunič	1986	SGBŠ LJ	flavta	III.
39. Andreja Markun	1987	SGBŠ LJ	klavir	II.
40. Aljaž Mihelač	1987	SGBŠ LJ	violina, viola	
41. Jan Plestenjak	1987	SGBŠ LJ	kitara	S
42. Andreja Praprotnik	1987	SGBŠ LJ	flavta	II.
43. Uroš Rakovec	1987	SGBŠ LJ	kitara	I.
44. Urška Gros	1988	SGBŠ LJ	flavta	
45. Denis Kokalj	1988	SGBŠ LJ	kitara	I.
46. Rok Kranjc	1988	SGBŠ LJ	harmonika	S
47. Ana Mohorič	1988	SGBŠ LJ	solopetje	S
48. Andreja Mohorič	1988	SGBŠ LJ	solopetje	
49. Alenka Mezek	1989	SGBŠ LJ	solopetje	S
50. Marija Nastran	1989	AG LJ	glasbena pedagogika	II.
51. Ana Prevc	1989	FF LJ	muzikologija	II.
52. Liza Hawlina	1990	SGBŠ LJ	flavta	II.
53. Mitja Sever	1990	SGBŠ LJ	klarinet	S
54. Žiga Naglič	1990	SGBŠ MB	trobenta	II.
55. Damjan Ristič	1990	SGBŠ LJ	solopeje	S
56. Marta Omejc	1990	AG LJ	glasbena pedagogika	II.
57. Anja Burnik	1991	SGBŠ LJ	flavta	S
58. Jana Čadež	1991	SGBŠ LJ	flavta	S
59. Ana Kavčič	1991	SGBŠ LJ	flavta	II.
60. Matej Rihter	1991	SGBŠ LJ	trobenta	II.
61. Matija Vastl	1991	SGBŠ LJ	trobenta	
62. Kozma Ahačič	1991	SGBŠ LJ	kitara	
63. David Beovič	1992	SGBŠ LJ	splošna smer	S
64. Jaka Hawlina	1992	SGBŠ LJ	trobenta	S
65. Andrej Kopač	1992	SGBŠ LJ	violina	S
66. Polona Kopač	1992	SGBŠ LJ	klarinet	S
67. Tadej Pintar	1992	SGBŠ LJ	kitara	
68. Matej Bertonec	1993	SGBŠ LJ	kitara	
69. Anja Ivanušič	1993	SGBŠ LJ	flavta	S
70. Petra Jovanovič	1993	SGBŠ LJ	flavta	S
71. Anka Bogataj	1993	SGBŠ LJ	klavir	
72. Urška Krek	1993	SGBŠ LJ	splošna smer	S
73. Tina Rupnik	1994	SGBŠ LJ	violončelo	
74. Matjaž Križnar	1995	SGBŠ LJ	trobenta	S
75. Neža Buh	1996	SGBŠ LJ	klavir, splošna smer	
76. Dejan Lapanja	1996	SGBŠ LJ	kitara	

Ime in priimek	leto preh.	šola	učni predmet	dos. št. izobr.
77. Zala Kejžar	1996	SGBŠ LJ	saksofon	
78. Gašper Kačar	1996	PF MB	glasbena pedagogika	
79. Jaka Strajnar	1996	SGBŠ LJ	jazz	
80. Simona Zupan	1996	AG LJ	glasbena pedagogika	
81. Marko Ušeničnik	1997	AG LJ	oddelek za cerkveno glasbo	
82. Luka Velhar	1997	SGBŠ LJ	kitara	
83. Irena Šmid	1997	SGBŠ LJ	saksofon	
84. Gorazd Pintar	1997	SGBŠ LJ	splošna smer	
85. Gorazd Buh	1999	SGBŠ LJ	trobenta	
86. Janez Hostnik	1999	SGBŠ LJ	petje	
87. Sabina Klemenčič	1999	SGBŠ LJ	kitara	
88. Urban Tozon	1999	AG LJ	oddelek za cerkveno glasbo	

Učenci orglarske šole pri Teološki fakulteti Univerze v Ljubljani z območja Škofje Loke 1971–1998

Ime in priimek	leto učen.	opravlj. letniki	kraj	glasbeno udeleževanje
1. Dr. Andrej Misson	1975–80	4	Škofja Loka	docent na AG v Ljubljani, profesor na Orglarski šoli, ž. c. Stara Loka – organist
2. Valerija Pretnar	1977–78		Škofja Loka	
3. Minka Prevc	1978–82	pripr., 2	Dražgoše	ž. c. Dražgoše – organist
4. Tone Čadež	1978–84	3	Žiri	ž. c. Žiri – organist
5. Jernej Prevc	1979–86	3	Dražgoše	
6. Marjan Jerob	1980–81	1	Stara Loka	
7. Suzana Govekar	1982–		Suha	pevka v Slov. kom. zboru
8. Andrej Žakelj	1982–83	1	Žiri	
9. Roman Azbe	1982–85	3	Gorenja vas	ž. c. Gorenja vas – organist
10. Vinko Rovtar	1982–87	pripr., 2	Selca	ž. c. Selca – organist
11. Janez Jelenc	1983–84	1	Bukovščica	Šenturska gora – organist
12. Simona Žontar	1983–87	3	Škofja Loka	Kapucinska cerkev Škofja Loka – organistka
13. Jure Rihtaršič	1984–87	pripr., 1	Škofja Loka	ž. c. Stara Loka – organist
14. Dr. Mirjam Kovac	1984–88	4	Škofja Loka	
15. Pavel Dolenc	1984–91	4	Javorje	ž. c. Javorje – organist
16. Marko Ušeničnik	1985–92	1	Gorenja vas	študent glasbe
17. Marjeta Oblak	1986–87	1	Ileskoviča	ž. c. Tržič – Bistrica – organistka
18. Marija Nastran	1986–90	2 let. teorije	Škofja Loka	profesorica glasbe
19. Marta Omejc	1986–90	4	Škofja Loka	
20. Ana Prevc	1986–90	3	Dražgoše	ž. c. Železniki – organistka
21. Marko Dolenc	1987–90	pripr. – klavir	Javorje	
22. Klemen Karlin	1987–93	4, 2 podipl.	Škofja Loka	študent Visoke šole za glasbo na Dunaju
23. Maša-Dolores Šubic	1988–89	1	Škofja Loka	
24. Andrej Prosen	1988–92	4	Škofja Loka	ž. c. Škofja Loka – organist
25. Mateja Feltrin	1988–93	pripr., 2	Suha	ž. c. Suha – organistka
26. Marko Alič	1989–91	pripr. – klavir	Žiri	
27. Tadeja Šubic	1989–91		Škofja Loka	
28. Bernarda Rovtar	1990–94	4	Topolje	ž. c. Selca – organistka
29. Ambrož Demšar	1991–94	pripr., 2	Škofja Loka	Kapucinska cerkev Škofja Loka – organist
30. Irena Dolenc	1991–94	4	Poljane	ž. c. Poljane – organistka
31. David Končan	1991–95	4	Sv. Duž	ž. c. Sv. Duž – organist
32. Simon Omejc			Škofja Loka	ž. c. Stara Loka – organist
33. Matjaž Rink	1991–97	3	Koprivnik	organist

Ime in priimek	leto učen.	opravlja letniki	kraj	glasbeno udejstvovanje
34. Silvo Poljanšek	1992–93	pripr. – klavir	Gorenja vas	Gorenja vas – pevovodja
35. Andrej Benedik	1992–98	+	Suha	Ž. c. Suha – organist, pevov.
36. Andrej Žagar	1993–97	pripr., I	Škofja Loka	Ž. c. Stara Loka, Smednik – organist
37. Tatjana Rupnik	1994–98	+	Podj. Brdo	
38. Katarina Miklavčič	1995–		Suha	
39. Barbara Tomažin	1995–		Bukovščica	Ž. c. Bukovščica – organistka
40. Gašper Kačar	1997–		Sorica	
41. Ana Marija Bohinec	1997–		Gorenja vas	
42. Vanja Černivec	1997–		Železniki	
43. Peter Dolinar	1997–		Lučine	
44. Martina Ferlan	1997–		Železniki	Ž. c. Železniki – pevovodk.
45. Lenart Golob	1997–		Sv. Duh	Ž. c. Sv. Duh – organist
46. Helena Rihtaršič	1997–		Železniki	Ž. c. Železniki – organistka
47. Urban Tozon	1998–		Škofja Loka	študent glasbe

Opomba: Navedeni so organisti, ki so vsaj eno leto obiskovali Orglarsko šolo: ter leta, v katerih so jo obiskovali; in stopnja, ki so jo dosegli. Organistke so upisane z deklativno priložnostno, izv. rodu Orglarske šole, jože Trist.

Srečanja glasbenih šol Gorenjske, Kanalske doline in Koroške

Slovenske glasbene šole so začele sodelovati že sredi šestdesetih let, njihovo sodelovanje pa je pozneje preraslo v obliko republiških revij. Prva je bila na Gorenjskem 26. novembra 1969 v Kranju, tam pa je bila 24. novembra 1971 tudi druga. Na njih so seveda sodelovali učenci gorenjskih glasbenih šol, poleg tega pa tudi na podobnih revijah v drugih slovenskih mestih. Postalo pa je očitno, da to ni dovolj. Zato so se posamezne šole dogovorile za medsebojna srečanja. Tako so 20. marca 1974 na Jesenicah prvič skupaj nastopili jeseniški in radovljiški učenci, 5. aprila istega leta so se jim – prav tako na Jesenicah – pridružili še kranjski. Leto pozne-

Jubilejni koncert ob petdesetletnici Glasbene šole Škofja Loka 18. novembra 1999 v Kristalni dvorani na Mestnem trgu

je so učenci radovljiške šole 31. marca v Kranju nastopili s kranjskimi, z jeseniškimi pa 9. aprila v Radovljici. To so bili nekakšni poskusni nastopi, vendar so pozneje iz njih nastala tradicionalna Srečanja.

Tako so glasbene šole Gorenjske (Jesenice, Kranj, Radovljica, Škofja Loka in Tržič ter na začetku še Kamnik) začele leta 1975 prirejati vsakoletne skupne koncerte. Letošnji (15. aprila 1999) je bil jubilejni – petindvajseti. Njihov temelj je seveda glasba, v katere čarobni svet usmerjajo glasbeni pedagogi vedno nove mlade generacije. Del tega, kar se leto za letom dogaja v različnih šolah, po letu 1984, ko sta se vključili še Koroška in Kanalska dolina, pa celo v različnih državah, potem vsako leto predstavijo na skupnih nastopih. Tako se je teh koncertov prijelo ime Srečanje.

Kraji dosedanjih Srečanj so bili: Škofja Loka, Radovljica (tudi Begunje), Kamnik, Kranj, Jesenice, Tržič (Bistrica), Trbiž (tudi Naborjet), Borovlje in leta 1999 Celovec. Med pobudniki, nosilci in organizatorji sta bila Društvo glasbenih pedagogov Gorenjske in aktiv ravnateljev, v programsko podobo pa so se vključevali tudi učiteljski zbori šol. Prva leta je bilo seveda kar nekaj improvizacije in iskanja prave podobe Srečanj. Sčasoma se je ta zbistrila in zdaj so to koncerti, na katerih šole pokažejo del svojih najboljših dosežkov. Novejše sporede so v precejšnji meri sooblikovali tudi pedagogi, ki so pred leti še sami nastopali na Srečanjih. To je morda najboljši dokaz smotrnosti, koristnosti in trdoživosti prireditve, ki ji vodilni ljudje glasbenih šol Gorenjske, Koroške in Kanalske doline namenjajo vse več pozornosti in premišljenega strokovnega vodenja.

Koncert ob jubileju šole v cerkvi sv. Jurija v Stari Loki (flavtistka Patricija Mibelač, orglar Klemen Karlin in skladatelj Andrej Misson). 3. junija 1999

Razstava Puštalcev – likovnih ustvarjalcev v Puštalskem gradu 15. oktobra 1999

Med leti 1975 in 1999 je bilo torej kar 25 Srečanj glasbenih šol Gorenjske in zamejstva. V Škofji Loki jih je bilo pet, na Jesenicah in v Radovljici po štiri, v Kranju in Trziču po tri, v Kamniku, Kanalski dolini in na Koroškem po dve. Po skromnejših začetkih so naredila velik korak naprej. Povečevala se je izbira glasbil, večal se je delež skupinske igre, raven muziciranja je bila vse višja, stopnjevala se je programska širina, izboljševala tehnična in splošna organizacija. Srečanja niso le pregled dela v šolah, so tudi preverjanje in gibalno novih spoznanj. Zato so postala nepogrešljiva in že dolgo ni nobenih pomislekov glede koristnosti in nujnosti, da jih šole nadaljujejo.

Solistično in v manjših skupinah (duet, trio, kvartet in kvintet) je doslej nastopilo skoraj 800 učencev, v večjih (te so bile vokalne, harmonikarske, godalne in pihalne – bilo jih je 14) pa še 165.

Izbira skladb je bila zelo pestra in je ponudila dela od pozne renesanse do sodobnosti. Pregled imen avtorjev pove, da jih je bilo kar neverjetnih 299. In čeprav pogosto – tudi upravičeno – tarnamo, da pogrešamo slovenske ustvarjalce, je bilo v sporede uvrščenih 47 domačih imen; prav gotovo bi jih bilo še več, če bi bila bera slovenske mladinske glasbene literature zajetnejša.

Mladi glasbeniki solisti, ki so posebej omenjeni, so se pozneje odločili za poklicno glasbeno pot; nekateri za učiteljsko in so zdaj v glasbenih šolah različnih stopenj, drugi so zaposleni v orkestrih, precej pa jih je še med dijaki oziroma študenti.

Učenci Glasbene šole Škofja Loka, ki so sodelovali na srečanjih glasbenih šol Gorenjske in zamejstva 1975–1999

1975. Škofja Loka

MARIJA ROIS – violina, BOJANA PRAVST – flavta, ANICA PETERNEL in MOJCA KREK – petje, ter SONJA PLEŠEC – klavir

1976. Radorljica

VILMA KRMEJ – harmonika, TANJA PREVODNIK – klavir.
MOJCA JEMEC – flavta, in SONJA PLEŠEC – klavir

1977. Škofja Loka

VILMA KRMEJ – harmonika, MARIJA ROIS – violončelo,
LADO PREMOŽE – kitara, NATAŠA PERME – petje, ter ANDREJ MISSON in JURE PRIMOŽIČ – klavir štiroročno

1978. Kamnik

NIKO GANTAR – kitara, MATEJ JOČIČ – violina, in MARIJA ROIS – violončelo

1979. Kranj

MATEJ JOČIČ – violina, MARIJA ROIS – violončelo,
JANEZ JOČIČ – klavir (klavirski trio), in POLONA BRVAR – flavta

1980. Jesenice

NATALIJA SITAR in TADEJA Kavčič – duo blokflavt, MATEJ GORENŠEK – violina, JASNA GORENŠEK – klavir, GAŠPER POŽENEL, ANDREJA HOMAN in BORIS BOGATAJ – kitarski trio, GAŠPER POŽENEL in BORIS BOGATAJ – kitarski duo, ter POLONA BRVAR – flavta

1981. Bistrica pri Trzinu

NATAŠA BOLARIČ – blokflavta, DAMJANA NASTRAN – blokflavta,
Petra TERKAJ – blokflavta, SIMON KUČMAR – blokflavta, POLONA BRVAR – flavta, GAŠPER POŽENEL – kitara, ALEŠ BOHINC – violina, in BENEDIKTA MARKIČ – violina

1982. Škofja Loka

VID BOBNAR – kitara, PATRICIJA MIHELAČ – flavta, VESNA JAN – flavta,
SIMONA AVGUŠTIN – violončelo, MARKO UŠENIČNIK – klavir,
Petra ZRIMŠEK – klavir, JASNA JAN – klavir, SUZANA GOVEKAR
in AGATA TROJAR – pevski duo, ter SUZANA GOVEKAR – petje

1983. Kamnik

SABINA RENKO – flavta, VID BOBNAR – kitara, PATRICIJA MIHELAČ – flavta, ANDREJA MARKUN – klavir, in VESNA JAN – flavta

1984. Jesenice

VID BOBNAR in TANJA TUŠEK – kitarski duo, ANDREJA MARKUN – klavir,
ter PATRICIJA MIHELAČ, VESNA JAN, SABINA RENKO
in SABINA BERTONCELJ – kvartet flavt

1985. Begunje na Gorenjskem

SABINA BERTONCELJ – flavta, ALENKA MEZEK – petje,
ROK KRANJC – harmonika, in DARJA AŽMAN – klavir

1986. Kranj

JELENA BRVAR – violina, ROK KAFOL – harmonika, ANDREJA MARKUN – klavir, ZDENKA TOZON – petje, ter SABINA RENKO, SABINA BERTONCELJ,
LARISA ZURUNIČ in BORUT BOGATAJ – kvartet flavt

1987. Bistrica pri Trzinu

JAN MILJKOVIČ, UROŠ RAKOVEC in DENIS KOKALJ – kitarski trio, JANA ČADEŽ,
ANA KAVČIČ in LIZA HAWLINA – trio flavt, ter MATEJ RIHTER – trobenta

1988, Škofja Loka

JELENA BRVAR – violina, ZDENKA TOŽON – petje, MITJA SEVER – klarinet,
in URSKA GROS – flavta

1989, Jesenice

GREGOR PIPP – violončelo, MATEJ RIHTER – trobenta, ter ANA Kavčič,
LIZA HAWLINA in JANA ČADEŽ – trio flaut

1990, Radovljica

KOZMA AHAČIČ, MATEJ BERTONCELJ in TADEJ PINTAR – kitarski trio,
ANDREJ KOPAČ – violina, ter MATEJ RIHTER, JAKA HAWLINA, ŽIGA NAGLIČ
in TOMAŽ KARLIN – kvartet trobent

1991, Trzin

ANKA BOGATAJ – klavir, ANDREJ KOPAČ – violina, in ANA Kavčič – flavta

1992, Borovlje

MATEJ BERTONCELJ in TADEJ PINTAR – kitarski duo, Ivana BUBLE – klavir,
ter ANA Kavčič, LIZA HAWLINA in JANA ČADEŽ – trio flaut

1993, Kranj

MATEJ BERTONCELJ, ŽIGA STANONIK, Peter LOVŠIN in ANA Bešter – kvartet
kitar, Petra PINTAR in Ivana BUBLE – klavirski duo, ter Petra JOVANOVIČ – flavta

1994, Bistrica pri Trzinu

LUKA VEHAR – kitar, MATJAŽ KRIZNAR – trobenta,
in ANDREJ RUPAR – klarinet

1995, Škofja Loka

ANDREJA TALAN – blokflavta, Petra PINTAR – klavir, EVA OMEJČ – violina,
in vokalna skupina 'CARMINA'

1996, Radovljica

EVA OMEJČ – violina, MOJCA BIZJAK – violina, in Ivana BUBLE – klavir
(baročni trio), DEJAN LAPANJA in LUKA VEHAR – kitarski duo, ter ŠPELA JELENC – harmonika

1997, Jesenice

JOŠT KOSMAČ, JAKA TRILAR in ANA ŽAGAR – violončelo, LUKA VEHAR – kitar, EVA OMEJČ, MOJCA BIZJAK in NEŽA KLOBOVES – trio violin,
ter IRENA ŠMID – saksofon

1998, Naborjet (Kanalska dolina v Italiji)

ŽIVA JEŠE – flavta, Petra PINTAR – klavir, EVA OMEJČ – violina,
ter JOŠT KOSMAČ, JAKA TRILAR in ANA ŽAGAR – violončelo

1999, Celovec

DIANA NOVAK in JANEZ GOLOB – kitarski duo, JOŠT KOSMAČ – violončelo
ter EVA OMEJČ – violina, JERNEJ KRALJ – violina, in TINA JERALA – klavir

Moji otroci in Glasbena šola Škofja Loka

Ravnatelj me je povabil, naj za Loške razglede predstavim našo družino: *»Saj niste edini, ki bi vse otroke poslali v glasbeno šolo, ste pa gotovo najštevilnejši daleč naokoli.«*

Res so vsi naši otroci obiskovali Glasbena šola v Škofji Loki. To so Jure (1962–1990), Miha (1966), Ana (1970), Jaka (1973), Liza (1975), dvojčka Nace in Cene (1979) in dvojčici Iva in Eva (1981).

Večkrat je kdo spraševal, ali sva tudi starša glasbeno izobrazena. Mama Irena je sicer začela igrati klavir, a je kmalu odnehala. Tudi mene so poslali h klavirju. V dveh letih nisem končal snovi za en letnik in starša sta uvidela, da z mojo glas-

beno izobrazbo ne bo nič. Ko mi je bilo kakih šestnajst let, sem si kupil kitaro in nekaj časa obiskoval pouk. Ko sem se po dobrem letu naučil nekaj akordov, sem poskusil igrati s sošolcem, ki se je učil klarinet. Dvema se je pridružil tretji in kmalu nas je bilo toliko, da smo lahko igrali tisto, čemur smo rekli dixieland. Kmalu smo začeli igrati tudi za ples, najprej na domači šoli, potem pa po drugih plesnih dvoranah. Priložnosti za igranje ni zmanjkalo in vztrajal sem približno pet let.

Ko je prvi sin začel hoditi v šolo, smo ga vpisali tudi h klavirju. Bil je uspešnejši od očeta in je dokaj solidno napredoval. Ob njegovem igranju se mi je zahotelo preveriti, ali znam še kak akord na kitari. Skupno igranje je bilo obema všeč in po nekaj letih se nama je pridružil drugi sin. Začel je z blokflavto, nadaljeval pa s klarinetom. Vsi trije smo doma večkrat skupaj muzicirali. To smo počeli tudi na počitnicah. Tam smo včasih z glasbo pospremili odhajajočega prijatelja ali koga z glasbo pričakali. Ljudem je bilo všeč in naš orkester smo postopno okrepili z nekaterimi drugimi navdušenci. Med njimi so bili taki z glasbeno izobrazbo, pa tudi taki, ki so imeli zgolj veselje in pogum sodelovati.

Hči Ana se je učila violino, Jaka trobento. Tudi ta dva sta se nam pridružila, ko sta iz svojih inštrumentov znala izvabiti prve tone. Liza se je pridružila s flavto. Nastala je nekakšna na pol organizirana poyestna godba s pisanim repertoarjem. Vodja in aranžer je bil Jure. Če ni bilo klavirja, je igral kitaro, trobento ali bombardon. Trikrat so se otroci sami podali na dvotedenski izlet po nekaterih evropskih državah. Z najetim kombijem so potovali in v njem spali, čez dan ali zvečer pa so z igranjem po cestah in trgih »pribačali«¹ za stroške potovanja.

Jure, Miha, Jaka in Liza so več let igrali tudi v loški pihalni godbi.

S skupnim muziciranjem smo bolj ali manj prenehali po Juretovi smrti leta 1990. Tudi drugi otroci so bili že dokaj odrasli in so imeli dovolj svojih obveznosti. Tako se Nace, ki se je nekaj let učil kitaro, in Cene, ki se je učil klarinet, nista nikoli zares pridružila družinski godbi. Prav tako tudi ne Iva in Eva, ki sta se učili klavir.

Čisto prenehali pa nismo. Včasih se nam še ljubi, če se ponudi priložnost in če se ob številnih obveznostih posamezniki lahko uskladimo. Vadimo pa nič več. Vsaj kot skupina ne.

Vaje in nastopi so dvema postali poklic. Miha je končal študij saksofona na Akademiji. Igra v Big bandu RTV Slovenije in poučuje saksofon na Srednji glasbeni šoli v Ljubljani. Liza končuje študij flaute na Akademiji in igra v pihalnem orkestru slovenske policije. Tudi Jaka je po končanem študiju trobente na Srednji glasbeni šoli nekaj časa nameraval nadaljevati študij na Akademiji, a svoje namere ni uresničil. Igra pa priložnostno v različnih skupinah.

Preostali so igranje povečini opustili. Ana violine nikoli več ne vzame v roke, dvojčka in dvojčici pa tudi le še redkokdaj poprimejo za svoje inštrumente.

Peter Hawlina